

[Boeck-Hansen.]

siger, idet de betegner dette som værende Materialvandringens Nulpunkt.

Saa er der det, at der ved Agger kunde bygges en By tæt bagved. Det kan der ikke ved Thyborøn; der er kun en smal Tange derude, der er ganske simpelt ikke Plads til nogen By ved Thyborøn. Naar man vil anvende saa mange Penge, er det dog ønskeligt at anvende dem paa det bedst mulige Sted. En By ved Thyborøn kan der ikke blive — jo, en lille By, saadan en som Mariager kan der nok blive, men en rigtig By, en stor By, kan der ikke være Tale om. Jeg tror naturligtvis ikke paa, at Esbjerg-Eventyret kan komme frem paa ny, men jeg tror, at der dog nok skulde være Haab om at faa en noget større By; ellers synes jeg, at de Penge er givet lidt daarligt ud. Ude paa Thyborøntangen er der bl. a. ikke Drikkevand, og der er ikke Lejlighed til naturligt Afløb for Spildevand; det maa pumpes væk, ellers vil det gaa den gale Vej under Højvande, saa der er ikke de gode Forhold, som der skulde være. Og saa maa man lægge Byen inden for Sikringsdiger, man maa bygge store Sikringsdiger derude, for at det ikke skal komme til Ulykker under Stormflod; og at Stormfloden paa det Sted ikke vil blive mindre, tror jeg man er fuldkommen klar over.

Det vil derfor slet ikke være det Sted, Byen skulde bygges. Nej, saa kommer man til at bygge en Havn og en By inde paa en af Limfjordsbredderne, hvis det skulde gaa i Opfyldelse, at man fik den store Glæde af Gennemsejlingen, som vi jo alle sammen haaber paa at faa.

Selv om det nok er lovlig sent at foretage de Undersøgelser, som jeg har talt om, vil jeg dog henstille til den højtærede Minister, at de foretages saa tidligt, som de paa nogen Maade kan foretages; sent er alligevel bedre end aldrig.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at vi ser paa den foreslaaede Løsning som en fuldkommen forsvarlig Løsning, naar man vil gennemføre den ved det Sted, Thyborøn. Den bliver nok dyr. Det bliver det dyreste offentlige Arbejde, vi nogen Sinde har lavet i Danmark. Men vi anser det, som sagt, for forsvarligt, og navnlig naar man ser Sandheden i Øjnene og siger, at den ikke kan klare sig i mere end halvanden Hundrede Aar, tror jeg, at det er fuldkommen forsvarligt.

Om vi stod bedre i det, hvis vi havde ofret noget mere paa Vedligeholdelsen af Høfderne deroppe, er et Spørgsmaal for sig. Jeg tror, at de to Ting ikke har ret meget

med hinanden at gøre. Men derfor vil jeg alligevel gerne understrege, at jeg tror aldrig, man skal være karrig, naar der er Tale om Vedligeholdelsen af den vanskelige Kyst. Vesterhavet er mægtigt og lunefuldt, og man kan efter min Mening overhovedet ikke sætte det Stolen for Døren; man kan ikke klare en Kamp i Længden, men man kan føre en henholdende Kamp over for det, og det maa man altsaa gøre med alle til Raadighed staaende Midler.

I Dag gælder det 100 Mill. Kr., og dem maa man utvivlsomt ofre, naar man vil denne Kamp og vil gennemføre dette, og det er vi jo enige om. Saa bliver det næste Gang ved Hanstholm — det maa ogsaa en Gang tages op til Afgørelse. Saadan som det er gaaet dér i 5 Aar, kan det ikke blive ved at gaa; der maa ogsaa træffes en Afgørelse dér.

Hermed anbefaler jeg paa Det konservative Folkepartis Vegne at gaa ind for det foreliggende Projekt.

Aksel Larsen: Jeg maa tillade mig en indledende Bemærkning, den, at jeg beklager, at Pladserne paa Salens Gulv er saa forholdsvis daarligt besat, som de er i dette Øjeblik. Det drejer sig ikke om, at jeg er ude efter at have mange Tilhørere, men det drejer sig om, at her er en Sag, som virkelig har Betydning. Her er en Sag, som er budgetteret at skulle koste Statskassen et lille Hundrede Millioner Kroner og sandsynligvis vil koste adskilligt mere; og det drejer sig jo dog ikke blot om, at man skal gøre noget for Thyborøn By og Havn, det drejer sig om, at disse Penge skal skaffes til Veje af hele det danske Samfund. Jeg taler ikke her for de betrængte Skatteydere, selv om man nok kunde mene, at Folk paa Amager og Lolland ogsaa har Lov til at tale med om, hvad disse Penge skal bruges til; men det er dog det danske Folk, Samfundet og Erhvervene, der skal udrede disse Omkostninger, og tage Følgerne, hvis det viser sig, at Pengene er givet galt ud.

Derfor synes jeg, det er en stor Sag. Samtidig mener jeg, at man vel burde have Lov til at betegne Thyborøn-Spørgsmaalet som noget, der skal løses ud fra rent saglige Synspunkter og ikke saadan, at Rigsdagens Medlemmer, mere eller mindre vel informerede — for det er meget vanskeligt at trænge ind i Sagen, naar man ikke har været med i Arbejdet med den — skulde stemme efter en Snor og efter en Partiparole.

Jeg vil ikke paastaa, at jeg er overvældende sagkyndig i Spørgsmaalet Thyborøn. Jeg er kommet alt for sent ind i